



ปลูกต้นไม้

วิธีต่อต้านสงครามธรรมชาติ



ฉบับก่อนหน้านี้นี้เคยกล่าวถึงวิธีต่อต้านสงครามธรรมชาติทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ไปบ้างแล้ว และเมื่อเกือบ 2 สัปดาห์ที่ผ่านมาได้บังเกิดแผ่นดินไหวและสึนามิที่เกาะญี่ปุ่นขึ้นมาให้เห็นกับตา แม้ทางการหลายประเทศจะได้ส่งหน่วยกู้ภัยพิบัติเข้าไป แต่จากภาพทางหน้าจอโทรทัศน์ที่ปรากฏสูญเสียดาของเราคิดล่วงหน้าได้เลยว่าจะต้องใช้เวลาอีกหลายปีบางที่อาจร่วมสิบปีกว่ารัฐบาลจะฟื้นฟูธรรมชาติให้กลับคืนมาสู่เกาะญี่ปุ่น

ในโซนนี้ได้

จะอย่างไรก็แล้วแต่ ด้วยคุณภาพของคนญี่ปุ่นซึ่งผู้สื่อข่าวต่างประเทศพากันชมเชยว่าขนาดตกอยู่ในภาวะบ้านแตกสาแหรกขาดไม่แพ้สงครามโลก แต่ชาวญี่ปุ่นยังคงรักษาคุณภาพอันสูงของมนุษย์เผ่าพันธุ์ที่คิวโลซ์เต็มไปด้วยเกียรติและศักดิ์ศรี (Full of Dignity) รักษาความสงบ ไม่แตกตื่นโกลาหลและทำการใดที่ออกนอกแนวกรอบกฎหมาย



ดังเช่นที่เห็นในหลายประเทศซึ่งเกิดภัยพิบัติทำนองเดียวกัน

ขอทบทวนชะตากรรมความตึงตัวของคนญี่ปุ่นมาด้วยความจริงใจ

สถานการณ์ในประเทศไทยและอีกหลายประเทศในทวีปเอเชียดูจะมีอะไรที่คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันกับญี่ปุ่น แม้จะแตกต่างกันในเรื่องภูมิอากาศก็ตาม

จะอย่างไรก็ตาม ภัยที่ตีบคานเข้ามาเยือนประเทศไทยและอีกหลายประเทศในแอฟริกา หรือแม้แต่ลาว พม่า เขมร นั่นคือเรื่องของการมีน้ำมากเกินไป (น้ำท่วม) หรือการมีน้ำน้อยเกินไป (ฝนแล้ง) นี่เป็นสัจธรรมที่เราหนีไม่พ้น เพราะมันเกิดขึ้นทุกปี

ไม่ว่าจะเป็นเขตที่ตกอยู่ภายใต้ภัยพิบัติอย่างรุนแรง หรือแม้จะไม่เคยประสบภัยพิบัติแต่พื้นที่ทำการเกษตรหลายต่อหลายแห่งกลายเป็นพื้นที่เสี่ยงไร่ดินไม้พื้นที่ดังกล่าวเห็นได้ชัดมาก เช่น เขตเขาต้อ จ.เพชรบูรณ์

ซึ่งมีลักษณะเหมือนภูเขาถูกโกนจนดูโล้นเลียนปราดจากต้นไม้ใหญ่ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยปกคลุมเขาต้อ นี่เป็นฝีมือของชาวม้งโดยแท้ โดยไม่ต้องปฏิเสธ ต้นไม้ใหญ่น้อยที่ถูกถากถางโค่นลงนี้ ส่วนใหญ่ถ้าไม่ถูกเผาในท้องที่ (เพราะขนาดใหญ่ไม่อาจขุดตอออกไปได้) ส่วนมากจะถูกตัดฟันแบ่งเอาไปทำฟืน หรือทำเสา และไม้กระดานสร้างบ้าน ด้วยเหตุนี้การปลูกป่าให้ชุมชนจึงต้องนำเอากล้าไม้ต้นกลับเข้าไปปลูกในพื้นที่ทำการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นในญี่ปุ่นหรือในเกาะไต้หวันก็ตามที่ โดยหลักการแล้วมีอยู่ 2 วิธีที่เราอาจทำได้ คือ โดยการจัดตั้งสวนป่าเล็กๆ ขึ้นในระดับหมู่บ้าน เรียกว่าหมู่บ้านป่าไม้ หรือชุมชนป่าไม้ หรือจะเรียกอะไรก็ตามที่ หรืออีกประการคือ การกระตุ้นให้ผู้คนปลูกต้นไม้กันในฟาร์มหรือเขตบ้านของตนเอง นี่เป็นเรื่องที่ทำได้โดยไม่ต้องรอรัฐบาล แต่เรื่องป่าไม้ในหมู่บ้านชาวเขาหนักทำลายป่าในบ้านเรา ยังไม่เคยเห็นผลงานที่เกิดจากฝีมือชาวเขาแท้ๆ เลย ทั้งๆ ที่ตนเองเป็นผู้ตัดโค่นต้นไม้ไปใช้ทั้งสิ้น ทั้งๆ ที่มีหน่วยงานปลูกฝังจิตสำนึกกันอยู่เต็มเมือง

หน่วยงานป่าไม้ของเอฟ เอ โอ (FAO : Forestry Department) ถึงกับตีพิมพ์สรุปไว้ว่า “มาตรการกระตุ้นการจัดตั้งสวนป่าชุมชนจะสำเร็จได้ถ้าชาวบ้านหรือชาวเขาได้รับการกระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติงานนี้โดยตัวของพวกเขาเอง”

เรายังไม่เคยพบชาวเขาได้รับการกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกและลงมือปลูกป่าชุมชนอย่างจริงจังเลยสักแห่ง ○